

искористила квалитативно ново оружје. Какве год биле предности козачке коњице, она није могла да се супротстави мускетама - пиштољима. Добро је познато да средином XVII века управо због недостатка лаког ватреног оружја и барута, Разин није могао победити московску војску. Победа над Разином је дефинитивна победа над Хордом. После тога је у званичним летописима Хорда проглашена "туђинском", "лошом", "освајачем исконске руске земље" и у свести потомака претворена у "зле освајаче". При томе је померена на далеки и тајанствени Исток. Тако је Монголија = Мегалион = Велика Руска империја "отпутовала" на исток (као и после тога Сибир).

Са овог гледишта се изванредна књига Олјаса Сулејменова "Аз и Ја" чита сасвим другачије. Сам Сулејменов није улазио у питања хронологије, али је дао много значајних примедби, чији значај расте у светлу малопре формулисане концепције.

О женама Ивана "Грозног". Добро је познато да је имао више (осам) жена, сувише за једног цара. На ту тему је пуно написано, од драмских дела до збирки анегдота. Са нашег гледишта ту нема ничег чудног. Тих осам жена треба распоредити на три (у сваком случају, на неколико) реалних царева. На сваког тада долази пар жена, што је нормалан број.

Дошавши на власт, Романови су се трудили да максимално "замалтеришу" древну руску историју. Зато су се историчари епохе Романових (са експлицитним или имплицитним наређењем) трудили да "не копају дубоко", то је било опасно. Не само опасно, већ смртно опасно. Сећали су се судбине Висковатог! Наш сопствени утисак о историјским радовима пре револуције потврђује ову мисао. Они се труде да заобиђу све оштре углове, инстинктивно се клоне свих очигледних паралела, питања и чудних места. Са тог гледишта, књиге Соловјова, Кључевског и других историчара епоха XVII-XIX века су покривени веома дебелим слојем малтера. Покушајте само да, гледајући на текст оригиналних руских летописа, читате "Кучково поље" уместо "поље Куличково" (а затим дубокоумно градите хипотезе о неким бољарима Кучкама, у чију је част наводно поље названо тако).

После пада Романових 1917. године, притисак прећуткивања је био скинут. И заиста, у руској емиграцији (у иностранству) су се појавила прекрасна дела о древној руској историји у којима су почела да се појављују многобројна, дуго сакривана чудна места. На пример, књига Гордејева коју често цитирамо, била је прво објављена на Западу, у емиграцији, док је у Русији изашла недавно. Наравно, данас није уместо давати било какве критичне примедбе на адресу Романових. Међутим, научно истраживање се не може зауставити политичким разлозима. Временом је малтер почео да се осипа. У пукотинама се појављују фрагменти истините древне слике.

Узгред, још једном о пољу Куликовом = Куличковом. Могуће да овде промиче реч "кулачки"⁴⁰ тј. песничење, борба песницама. Могуће да је то поље било место "расправљања односа" између разних социјалних група, овде су се дешавала песничења. Ту се десила и Куликовска битка. Нису Руси и

⁴⁰ = песнице - прим. прев.